

3. Резильєнтність та практики психологічного відновлення в умовах довготривалої військової агресії: інформаційно-практичний poradnik. Освіта і наука в умовах війни. Віртуальний читальний зал освітянина ДНПБ України ім. В. О. Сухомлинського [офіц. сайт] упорядн. О. Мерзлякова. Київ, 2023. 20 с.

4. Карамушка Л. М. Психічне здоров'я особистості під час війни: як його зберегти та підтримати: Метод. рекомендації. Київ: Інститут психології імені Г. С. Костюка НАПН України, 2022. 52 с.

УДК 502.11:330.34:502.131.1

Бугас Н.В., к.е.н., доцент
Сердюк А.М., здобувач вищої освіти
Київський національний університет технологій та дизайну

ЗАПРОВАДЖЕННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ІНІЦІАТИВ ДОСЯГНЕННЯ ПРИНЦИПІВ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Запровадження екологічних ініціатив в Україні є ключовим елементом для досягнення сталого розвитку, що включає економічний ріст, соціальну справедливість та охорону навколишнього середовища. Так, досягнення принципів сталого розвитку на основі екологічних ініціатив вимагає системного підходу, що поєднує економічні, екологічні та соціальні аспекти. Іншими словами, реалізація принципів екологічних ініціатив на практиці потребує конкретних кроків на рівні держави, бізнесу, громад та індивідуальних дій, які допоможуть впроваджувати ці ініціативи в реальне життя. Нижче нами описано, як реалізувати ці принципи на практиці:

1. Економічна стійкість.

- Енергоефективність і використання відновлюваних джерел енергії: Інвестиції в технології енергозбереження, розвиток сонячної, вітрової та гідроенергетики. Це зменшить залежність від викопних палив і сприятиме зменшенню викидів парникових газів.

- Економічні стимули для зелених інвестицій: Уряди можуть надавати податкові пільги або субсидії для бізнесу, що впроваджує екологічні практики, такі як переробка, енергозбереження чи впровадження чистих технологій.

2. Соціальна рівність.

- Екологічна освіта та інформування: Підвищення рівня обізнаності громадян про важливість захисту довкілля. Це можна досягти через навчальні програми в школах, публічні кампанії та екологічні ініціативи на місцевому рівні.

- Залучення громадян до прийняття рішень: Залучення місцевих громад до екологічних проєктів сприяє їхньому активному участі в сталому розвитку. Місцеві громади мають брати участь у формуванні рішень, які стосуються їхнього середовища.

3. Екологічна стійкість.

- Збереження природних ресурсів: Розробка та впровадження програм, спрямованих на раціональне використання водних ресурсів, збереження лісів та охорону ґрунтів. Це включає в себе захист біорізноманіття, охорону заповідників та розвиток природоохоронних територій.

- Управління відходами: Впровадження сучасних систем сортування, переробки та утилізації відходів. Це зменшить забруднення та сприятиме повторному використанню ресурсів.

4. Підтримка інновацій та наукових досліджень.

- Розробка екологічних технологій: Підтримка інновацій у сфері екотехнологій, таких як очищення води, виробництво біопалива чи нові методи сільськогосподарського виробництва, що мінімізують шкоду для довкілля.

- Дослідження в галузі зміни клімату: Наукові дослідження мають на меті краще розуміння впливу зміни клімату та розробку адаптаційних стратегій для різних регіонів країни.

5. Співпраця між урядом, бізнесом і суспільством.

- Міжсекторальне партнерство: Уряди, приватний сектор та неурядові організації повинні співпрацювати для розробки та впровадження екологічних ініціатив. Наприклад, компанії можуть інвестувати в проєкти з відновлення природних ресурсів або зменшення впливу на довкілля.

- Міжнародна співпраця: Участь у глобальних екологічних ініціативах, таких як Паризька угода, і партнерство з іншими країнами для отримання знань та технологій, які допомагають досягати сталого розвитку.

6. Контроль і моніторинг екологічних ініціатив.

- Впровадження екологічних стандартів: Створення національних стандартів щодо охорони природи, якості води, повітря, управління відходами тощо. Контроль за дотриманням екологічних норм на підприємствах та в громадах сприятиме зменшенню шкоди для довкілля.

- Моніторинг екологічних показників: Використання систем моніторингу для відстеження екологічного стану довкілля та оцінки ефективності впроваджених ініціатив. Це допоможе своєчасно коригувати політику та практики.

Запровадження екологічних ініціатив в Україні є ключовим елементом для досягнення сталого розвитку, що включає економічний ріст, соціальну справедливість та охорону навколишнього середовища. Суть таких ініціатив полягає в наступному:

1. Зменшення екологічного навантаження: Забруднення повітря, води та ґрунтів є серйозними проблемами в Україні. Впровадження екологічних стандартів, таких як зниження викидів вуглекислого газу та інших шкідливих речовин, допомагає покращити якість життя та здоров'я людей.

2. Раціональне використання ресурсів: Сталий розвиток передбачає ефективне використання природних ресурсів, таких як енергія, вода, ліси та мінеральні ресурси. Перехід до відновлюваних джерел енергії та заохочення до енергозбереження сприяють зниженню залежності від викопного палива та скороченню екологічних ризиків.

3. Боротьба зі зміною клімату: Україна є учасником міжнародних угод, спрямованих на боротьбу зі зміною клімату, таких як Паризька угода. Впровадження екологічних ініціатив спрямоване на скорочення викидів парникових газів і адаптацію до кліматичних змін, що є важливим кроком для збереження навколишнього середовища та зниження ризику природних катастроф.

4. Розвиток зеленої економіки: Збільшення інвестицій у «зелені» технології та екологічно чисті виробничі процеси дозволяє створювати нові робочі місця, підвищувати конкурентоспроможність економіки та зменшувати негативний вплив на довкілля.

5. Підвищення екологічної свідомості населення: Важливим аспектом є освіта та підвищення обізнаності громадян щодо екологічних питань. Кампанії, спрямовані на популяризацію сортування сміття, переробки, збереження водних ресурсів та інші екологічні ініціативи, сприяють формуванню екологічно відповідальної поведінки.

6. Охорона біорізноманіття: Захист природних екосистем і видів тварин є невід'ємною частиною сталого розвитку. В Україні реалізуються ініціативи зі створення національних парків, природоохоронних зон та проєктів з охорони рідкісних видів флори та фауни.

Таким чином, інтеграція екологічних ініціатив у всі сфери життя – від економіки до соціальної політики – дозволяє забезпечити довготривалий сталий розвиток, який буде спрямований на збереження ресурсів і покращення якості життя для майбутніх поколінь. Отже, впровадження екологічних ініціатив в Україні спрямоване на забезпечення довготривалого балансу між економічним розвитком, соціальними потребами та збереженням навколишнього середовища для майбутніх поколінь.

Список використаних джерел:

1. Бугас, Н.В., Гайова Д. Сучасні концепції оцінювання конкурентоспроможності високотехнологічного сектору України та країн світу. Економіка та суспільство. 2023. №55. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-55-108>

2. Касич А.О., Рафальська І.В. Бізнес-моделі сучасних підприємств: поняття, види, зарубіжний досвід. Причорноморські економічні студії. 2019. Випуск 37. С. 86-92

3. Relief, Recovery and Resilient Reconstruction : Supporting Ukraine`s Immediate and Medium-Term Economic Needs. <https://documents.worldbank.org/en/publication/documents-reports/documentdetail/099608405122216371/idu08c704e400de7a048930b8330494a329ab3ca>

4. Бугас Н. В., Дякович З.Р. Концептуальні засади стратегічного управління інноваційною активністю підприємств. *Інвестиції: практика та досвід*. 2016. № 20. С. 67–71. URL: <http://www.investplan.com.ua/?op=1&z=5211&i=13>

УДК 339.138:004

Чернявська О.Д., аспірант

Київський національний університет технологій та дизайну

УПРАВЛІННЯ ЦИФРОВИМИ СТРАТЕГІЯМИ БРЕНДУ УНІВЕРСИТЕТІВ ЯК ІНСТРУМЕНТ ІНТЕГРАЦІЇ В ГЛОБАЛЬНИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР

Управління цифровими стратегіями бренду університетів сьогодні виступає однією з фундаментальних складових процесу їх інтеграції в глобальний освітній простір. В умовах, коли освітні заклади конкурують не лише в національних межах, але й на світовій арені, саме ефективні цифрові стратегії визначають їх здатність залучати студентів, налагоджувати міжнародну співпрацю та зміцнювати репутацію. Ця тема набуває особливої актуальності в контексті стрімкого розвитку цифрових технологій, що змінюють правила гри в освітньому середовищі [1, с. 3173; 2, с. 191; 5, с. 97].

Перш за все, цифрові платформи, такі як вебсайти університетів, соціальні мережі та онлайн-платформи для навчання, стають ключовими інструментами комунікації з аудиторією. Від ефективності їх використання залежить здатність університету досягати своїх стратегічних цілей на міжнародному рівні. Регулярний аналіз показників відвідуваності, частоти оновлення контенту, рівня залученості користувачів та охоплення аудиторії дозволяє не лише підтримувати високу видимість університету, але й активно впливати на конверсію